SPORT

Rakparti trapp-party

Pár hónappal ezelőtt még ismeretlenül csengett a jelszó — rakparti trapp-party — ma már sok ezren tudják megyeszerte, hogy ez Tisza-parti futást jelent. A Csongrád megyei KISZ Bizottság hívja meg erre Szeged, sőt a megye fáradságot és utazást vállaló lakosait korra és nemre való tekintet nélkül. A lényeg természetesen az idő múlásával sem változott: mindazok jelentkezését várják holnap, vasárnap Szegeden, az Árvízi emlékműnél, akik találtak otthon egy kényelmesen kitaposott tornacipőt, s úgy érzik, négy kilométer lefutása nem okoz kibírhatatlan megterhelést.

Gyülekezés 8 óra 30 perctől az emlékműnél, az útvonal pedig: rakpart—Komócsin Zoltán tér—Dózsa György utca—Tanácsköztársaság útja—Híd—Partfürdő.

A rendezők gondoltak a várható nagy meleg, a futók szomjára is, így ne lepődjön meg senki, ha a múzeumnál, az ATIVIZIG székháza előtt hűsítővel kínálják. Aki pedig sikeresen teljesítette az előírt távot, megkapja az emléklapot, s díjtalanul beléphet a strandra is. Itt már eldöntheti, hogy indul-e a Strand-party címmel meghirdetett sportvetélkedőn, vagy valamelyik medencében piheni ki a futás fáradalmait.

Salakmotor és rodeó

Két rangos salakmotoros versenyt rendez a Szegedi Volán SC a Napos úti stadionban. A jövő héten, csütörtökön délután öt órakor kezdődik az országos páros bajnokság harmadik fordulója, augusztus 22-én pedig az első Taurus Kupát láthatják a nézők. Ez utóbbi verseny egyéni, nemzetközi találkozó lesz, amelyen Ausztria, Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország, NDK, Olaszország és Magyarország válogatott motorosai állnak rajthoz. Külön csemegének ígérkezik az augusztus 28-án, szombaton délután öt órakor kezdődő autós-motoros rodeó!

Kajak-kenu

Középdöntőben a magyarok

Verőfényes napsütés, kellemes idő várta a versenyzőket és a népes nézősereget *a 17. kajak-kenu világbajnokság második napján Belgrádban.* Ez a nap a K—1 500 m előfutamaié, valamint a női négyes selejtezőjéé volt.

K—1 500 m-en *Rajna András* a harmadik csoportban indult, nem túl ismert nevű ellenfelek társaságában. Nem fenyegette veszély a magyar fiú második helyét.

A kenuzók hasonló versenyszámában *Sarusi Kiss János* talán az egész VB legerősebb csoportjába került, két világbajnok, a szovjet *Posztrehin,* valamint az NDK-beli *Heukrodt* mellett az 1000 m-en Csépait legyőző nyugatnémet *Eicke* társaságában. Dicséretesen küzdött, de a hajrában elmerevedett, s szinte lépésben ért a célba, negyedikként.

A magyar nők eddigi szerepléséről csak a legnagyobb elismerés hangján lehet szólni. Most a *Géczi, Povázsán, Rakusz* és *Dragos* kvartett sem vallott szégyent. A verhetetlennek tartott NDK-hajó mellett csak minimális különbséggel szorultak a második helyre, ami azonban még kényelmes középdöntőbe jutást jelentett.

A rövid távú kajak párosban *Császár* és *Irmai* ebben az összeállításban második világbajnokságán szerepelt. A lengyel hajó mögött a második helyre futottak be.

A C—2 500 m-en a papírforma igazolódott, a háromszoros világ- és egyszeres olimpiai bajnok *Foltán, Vaskúti* kettős meggyőzően utasította maga mögé a mezőnyt.

A rövid távú magyar kajak négyes *Irmai, Császár, Sztanity, Kiss* összeállításban a könnyebbik előfutamban lapátolt. Szívet-lelket gyönyörködtetett, ahogy Sztanityék mindent elsöprő hajrájukkal az utolsó métereken az élre küzdötték magukat.

Tehát pénteken délelőtt is továbbjutottak a magyarok, egy kivételével. Sarusinak a délutáni reményfutamban kellett javítania.

Sarusit nagyon felpaprikázhatta délelőtti kiesése, mert a C—1 500 m reményfutamában óriási erővel, valósággal kilőtt a rajttól, és végül több mint két hajóhosszt vert a második helyezett franciára.

Így tehát *a második nap is ugyanúgy végződött a magyarok számára, mint az első: az egyetlen reményfutamos egység is követte társait a középdöntőbe.*

Szombat délelőtt az 1000 m-es számok és a női egyes, valamint kettes középdöntőjére kerül sor. A magyarok futambeosztása:

K—1 1000 m (10.10 ó) — Fábián István;

C—1 1000 m (10.40 ó) — Csépay Dezső;

Nők, K—1 500 m (11.20) — Rakusz Éva;

Férfiak, K—2 1000 m (11.30) — a Szabó, Tóth kettős;

C—2 1000 m (12.00) — Sarusi és Haidú;

Nők, K—2 500 m (12.40) — Povázsán és Géczi;

Férfiak, K—4 1000 m (13.00) — a Rajna, Szélesi, Rasztótzky, Helyi egység.

Ribli és Szmiszlov

Las Palmasban az utolsó fordulóra került sor a sakkvilágbajnoki zónaközi döntőben, két játszma azonban függőben maradt. Ez nem befolyásolta a végleges továbbjutást, Ribli Zoltán mögött a második helyen a volt világbajnok szovjet Szmiszlov végzett, és így ő is előbbre léphetett. Az utolsó fordulóban a magyarok közül Ribli döntetlent ért el, Pintér vesztett.

Ribli Zoltán 9 ponttal lett első, Szmiszlov 8,5 ponttal második, míg Suba 8 ponttal harmadik. Petroszjan 7,5 pontot szerzett, Tukmakovnak 7 pontja és egy függőjátszmája van, a dán Larsennek pedig 6,5 pontja. Mögöttük Mestel, Pintér, Pszahisz és Timman következik 6—6 ponttal, utóbbinak egy függőjátszmája van.

Kakuszi Ferenc emlékére

Kakuszi Ferenc 1923-ban született Szegeden. 1939-ben az SZTK játékosa lett, majd 1942-ben a nagy hírű Szeged FC igazolta soraiba a tehetséges csatárt, *Kakuszi,* alias *Kukac* (mert így ismerték, így szerették a szurkolók Felsővárostól Alsóvárosig, Rókustól Újszegedig) esetében is beigazolódott a szólás-mondás, miszerint a betyárból lesz a legjobb pandúr. A védelem tengelyében vált országszerte ismert élvonalbeli labdarúgóvá.

1949-ben Diósgyőrbe tette át működése színhelyét. A kitűnő technikai adottságokkal rendelkező hátvédnek a fejjátéka volt a legnagyobb erénye. *Deák, Kocsis, Szilágyi I.* a légtér nagymesterei is megtanulták tisztelni a kitűnő ütemérzékkel és páratlan ruganyossággal rendelkező védőt. A kapu előterében fejjel nőtt a csatárok fölé. Csupán emlékeztetőül: *Szilágyi I.* 194 centiméterre nőtt, *Kakuszi* mindössze 170 centiméter magas volt.

Közel egy évtizeden át küzdött a diósgyőri piros-fehér gárda sikeréért, mígnem az 50-es évek végefelé arra a bizonyos szögre akasztotta a futballcipőket. Az egykori társaktól, a sporttól azonban sohasem szakadt el. A DVTK létesítményeinek gondoki teendőit végezte, „főhadiszállása" pedig egykori sikereinek színhelye, a stadion lett.

*

Labdarúgó-pályafutásom egyetlen idénye köt az északi gyárvároshoz. Emlékszem, szinte valamennyi edzésünkön jelen voltál. A pálya egyik félreeső zugában rákönyököltél a küzdőteret szegélyező kerítésre és némán figyelted erőfeszítésünket. Most már elmondom, hogy nem csak az egykori remek elődöt, hanem a szerény sportembert is tiszteltük személyedben. Sokszor biztattad *Salamon Jóskát* — biztosan utódodat vélted felfedezni egykori játékostársad fiában — és elmondhatom, ő igyekezett megfogadni tanácsaidat.

Emlékszel még arra a beszélgetésünkre? Én igen. Álltunk a játékoskijáróban és te nem akartad elhinni, milyen modern városrész épül gyermekkorod színhelyén, Felsővároson. Meg akkor is hihetetlenül csóváltad a fejed, amikor szót ejtettem a Hunyadi téri játéktér füvesítéséről. Nadrágod szárát felhúzva emlékeztél az egykori salaktengerre meg egy hajdanvolt mérkőzésre, amelyen az egyik ellenfeled szabálytalanul választott el a labdától. Nevetve jegyezted meg, hogy a fekete salak örökre beette magát a szöveteidbe, a sírba is magaddal viszed.

Nem vitted magaddal! Érszűkület... műtét... sebészkés... Amputálták lábaidat. Azokat a „rugókat", amelyek Kocsis, Deák és a többi klassziscsatár fölé röpítettek. Életed utolsó éveiben szobafogságra ítéltettél. Mondják, nem igen akartál mutatkozni az emberek, a szurkolók előtt. Aztán július 18-án a miskolci klinikán utolsót dobbant a szíved. A lábad igen, a szíved azonban nem hagyott cserben. A focivilágbajnokság eseményeinek megtekintését még engedélyezte számodra.

A hír, a kétszavas rettenetes hír egy szürke keddi napon várt a szerkesztőségben. Egykori társaid — *Gyurik, Ladányi, Szokoli, Ludas, Kalmár* — telefonáltak, majd ságorod *Báló Ferenc* erősítette meg.

*

Kakuszi Ferencet a diósgyőri temetőben helyezik örök nyugalomra.

Thékes István

Bokszkesztyűk és edzőcipők

Sportcikkek a Szegedi Ipari Vásáron

Nyakamba vettem a Szegedi Ipari Vásárt, és pavilonról pavilonra járva, kerestem a sportcikkeket. El kell mondanom, alig találtam valami említésre méltót, természetesen a Pécsi Kesztyű- és a martfűi Tisza Cipőgyár termékein kívül...

A szabadkai Szubozán Kisipari Szövetkezet kirakatában Butterfly sporttáskákat, sakkasztalokat, készleteket és díszes trófeákat csodálhattam meg. *Babjinovity Elvira,* a szövetkezet üzletkötője tájékoztatott:

— Termékeinket eddig csak Jugoszláviában értékesítettük. Úgy néz ki, hogy a jövőben magyar üzletfeleink is lesznek...

Mindig elismeréssel nyugtáztam a jugoszláv televízió sportadásában, hogy a legkisebb tömegsportversenyen is díszes trófeával jutalmazzák a győzteseket. Ez nálunk szinte lehetetlen, hiszen díszes trófeát nem lehet vásárolni. Vagy azért, mert elfogadhatatlan összegbe kerül, vagy azért, mert Magyarországon egyszerűen nem készítenek díszes serleget! Nem ártana a magyar és a jugoszláv cég közötti kooperáció, főleg a mi hasznunkra...

A szegedi ember sűrűn megfordul Szabadkán. Ki ne ismerné a lemezbolt melletti Alpina cipőüzletet? A győriek tárgyalójában futok össze *Sóti Imrével,* a szabadkai vásár igazgatójával.

— Óriási érdeklődés van az Alpina sícipők iránt — kezdi a beszélgetést, majd így folytatja: — Vásári tárgyalásaink úgy alakultak, hogy a jövőben a Konzumex-en keresztül Magyarországra is szállítunk sífelszereléseket.

A győriek pavilonjának kirakatában hosszú sor áll. Valamennyien a 28 ezer 500 forintos Windglidert mustrálják. A surf még csak most kezd elterjedni nálunk. A menők a Mistrálra esküszenek, nekem ez is megtenné, csak hát, az ára...

— A Windglidert a győri Műanyagfeldolgozó Szövetkezet gyártja — tájékoztat *Laczó Oszkár,* a győri KISZÖV főelőadója.

— A szövetkezet a TRIÁL-nak szállítja ezeket a sportcikkeket, sajnos, a habosítóanyagot nagyon nehéz beszerezni külföldről. A mi gyártmányunkról mindjárt közlök néhány adatot: 3,9 méter hosszú, 65 centiméter széles talpazaton az árbochossz 4,54 méter, az összsúly 23 kilogramm.

Néhány méterre a győriek pavilonjától srácok sokasága „simogatja" Ferjáncz „csodaautóját", a Renault Turbót. Az acélkék csoda most nyugodtan fogadja a látogatót. Rajta a MEDIKÉMIA emblémája és a két magyar menő, *Ferjáncz Attila* és *dr. Tandari János* stripmasterbe zárt kilométerórái.

A XI. AFIT kiállítóparkjában örömmel fedezem fel *Nagy Sándor* cross-szöcskéjét. Az ismertetőből megtudom, hogy a „járgányt" *Veiner István,* a makói AFIT és *Bartók Ferenc,* a HÓDGÉP makói üzemének dolgozói tervezték, készítették. A 120 lóerős Lada 1600-as nem kisebb sikerhez, mint a magyar bajnoki ezüstéremhez segítette „gazdáját".

Szép, szép ez a kiállítás, csak kevés sportcikket láthattam. Oázist jelent számomra a martfűi Tisza Cipőgyár kirakata. Edző-, futball- és sportcipők között válogathatok. Egy kicsit elhúzom a szám szélét, amikor meglátom a tévé reklámösszeállításában Taróczy Balázst a Tisza-teniszcipőben. Mert nálunk „jobb körökben" már csak az Adidas, vagy a Puma jelenthet valamit, esetleg az Aréna... Erről *Varró*

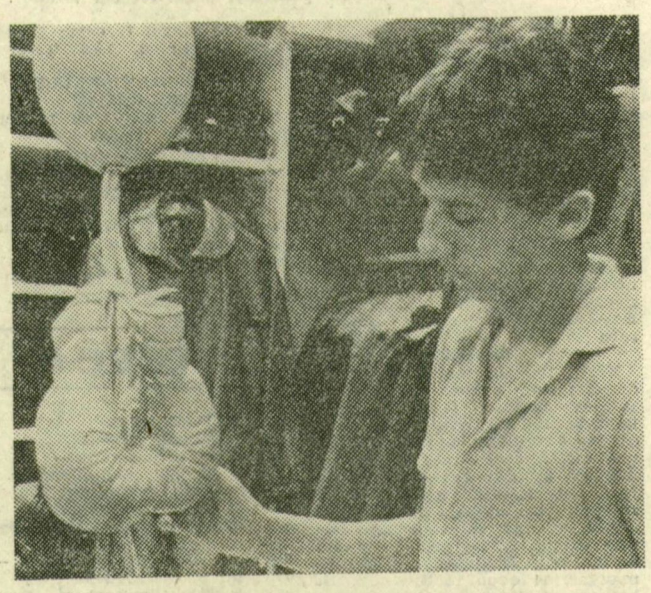

Ágnes, a gyár marketingosztályának vezetője így nyilatkozik:

— A háromcsíkos Adidast nem a gyerekek igénylik, hanem a kedves szülők. Holott minőségben versenytársai tudunk lenni a híres nyugati sportcégeknek. Elég csak annyit mondanom, hogy éves viszonylatban 1,6 millió pár sportcipőt exportálunk tőkés országokba. 1,7 millió pár pedig a belföldi forgalomba kerül. Nálunk a „T" védjegy nemcsak címke, hanem minőségi garancia is! — mondja meggyőződésből az osztályvezető, hiszen a martfűi cipőket még aktív sportolói pályafutása alatt kipróbálta, hiszen Nagykanizsán és Martfűn NB I B-s kézilabdacsapat tagja volt.

A martfűi Tisza Cipőgyár egyébként neves nyugati cégeknek gyárt sportcipőket. Az is előfordulhat, hogy a magyar turista Franciaországból a Tisza Cipőgyár termékét hozza haza, és boldogan meséli a szűk baráti körben, hogy az Eiffel-torony lábánál van egy üzlet, ahol megfelelő áron jutott hozzá a számára megfelelő nyugati „márkához".

Még aktív labdarúgókoromból maradt bennem elfelejthetetlen kapcsolatom a hálóval. Nekem mindig örömet szerzett, ha megzördült. Aki valaha egy egyeneset rúgott labdába, az tudja, milyen öröm gólt szerezni! És ehhez mindig hozzátartozott a háló. Ha megzördült, már rohantam is a felezővonal felé, szinte üldözőversenyt futottunk a csapattársakkal. S a góllövő mindig valahogy úgy számítja ki a futás gyorsaságát, hogy utolérjék... A KSZV pavilonjában *Boldizsár Gáspár* marketingosztály-vezető fogad. Büszkén mutatja a gyár új termékét, az asztaliteniszhálót, amely Reschel-technológiával készül, polietilén alapanyagból. Végigjárjuk a kiállítótermet, aztán egyszercsak megpillantok a KSZV termékei között egy korcsolyacipőt. Rá sem kell kérdeznem, máris kapom a magyarázatot:

— Ez a termék a Duna Cipőgyár által gyártott és exportra menő cipő. A textil és műbőr alapanyagból mi a textilrészét készítjük...

A Pécsi Kesztyűgyár kirakatához sort kell állnom. A színek minden variációja megtalálható téli síkesztyűiken, a gyerekökölvívó kesztyűárusító pavilonhoz pedig egyszerűen nem férek oda. *Déri János,* a gyár kereskedelmi propagandavezetője készségesen elmeséli az elmúlt 10 év történetét, hogyan is sikerült betörni a pécsi kesztyűnek a világ élvonalába. 1970-ben Münchenben az ISPO-n még csak megfigyelőikkel képviseltették magukat, néhány év múlva aztán meghódították a világpiacot! Az ökölvívókesztyűk gyártása igazán 1981-ben kezdődött, amikor az AEBA is elfogadta a pécsi kesztyűt! Tudvalevő, hogy a magyar ökölvívásnak nincs utánpótlása. Ennek a munkának első lépcsőfoka, hogy a kicsik „szereléshez" jussanak. És a pécsi kesztyű Papp Laci segítségére sietett mini bunyófelszerelésével. (Két srácom van, nem akarom, hogy ökölvívók legyenek. Ennek ellenére megvettem a két kesztyűt. 342 forint egy pár!) Síkesztyűt is vásárolnék... Erre azonban az év 12 hónapjából csak a vásár időtartama áll rendelkezésemre. Belföldi forgalomra ugyan kerülnek ezekből a csodás színskálájú darabokból, de, hogy, hogy nem, mire vevő lennék, nem marad választékom! Azért is kitolok „magammal" visszahozom Ausztriából, az NSZK-ból, vagy Franciaországból, valutáért... Sokan örülnénk, ha a Komplett Kereskedelmi Vállalat jóvoltából a hazai üzletekben is válogathatnánk a pécsi kesztyű csodálatos termékeiből!

Bagaméry László